

NOTAT

30. august 2005
J.nr.: 020210/20005-0026
Ref.: bgi/blu/tbb

UDKAST

Vejledning om bekendtgørelse nr. xx af xx.xx. 2005 om kommuners deltagelse i anden virksomhed, som har tilknytning til virksomhed efter elforsyningsloven

- 1. Indledning**
- 2. Baggrund for bekendtgørelsen**
- 3. Forholdet til elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11**
- 4. Aktiviteter omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, herunder overskydende kapacitet**
- 5. Hvad forstås ved "tilknyttet virksomhed" i henhold til elforsyningslovens § 4, stk. 2?**
- 6. Udskillelse af mandskab og materiel i et selvstændigt selskab**
- 7. Aktiviteter som er påbegyndt før bekendtgørelsens ikrafttræden**
- 8. Tilsyn og klageadgang**

1. Indledning

Transport- og energiministeren har den xx.xx.2005 udstedt en bekendtgørelse vedrørende kommuners deltagelse i anden virksomhed, som har tilknytning til virksomhed efter elforsyningsloven. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i elforsyningslovens § 4, stk. 3.

Elforsyningslovens § 4, stk. 1 og 2, fastslår, hvilke aktiviteter en kommune kan deltage i med hjemmel i elforsyningsloven. Hvilke andre aktiviteter en kommune kan deltage i følger af anden lovgivning, herunder kommunalfuldmagtsreglerne.

Kommuner kan i henhold til elforsyningsloven deltage i følgende 2 typer virksomhed:

1. Virksomhed, der beskæftiger sig med produktion, transport, handel og levering af elektricitet (elforsyningslovens § 2, stk. 1) og
2. Anden virksomhed, som har tilknytning til virksomhed, der beskæftiger sig med produktion, transport, handel og levering af elektricitet (elforsyningslovens § 4, stk. 2).

Ved en kommunes deltagelse i virksomheder forstås både tilfælde, hvor kommunen fuldt ud ejer den virksomhed, som den pågældende aktivitet

udøves i, og tilfælde, hvor kommunen blot har ejerandele i virksomheden. Det er uden betydning om kommunen ejer virksomheden eller andelene heri direkte eller indirekte.

En kommune anses dog ikke for at deltage i en elforsyningsvirksomhed, hvis der er tale om en forbrugerejet andelsvirksomhed, hvor kommunen er tilsluttet som forbruger og i kraft af dette er andelshaver. Andelshaverstatus knytter sig i disse tilfælde direkte til det at aftage el og have rådighed over en eller flere installationer.

2. Baggrund for udstedelse af bekendtgørelsen

Bekendtgørelsen er blevet udarbejdet for at præcisere, hvad der er hjemmel til i elforsyningslovens § 4, stk. 2.

Den tidligere bekendtgørelse nr. 874 af 20. november 1995 om overskud, sideordnet virksomhed og energirådgivning i elforsyningsvirksomheder blev ophævet ved bekendtgørelse nr. 1126 af 29. december 1999. Fra ophævelsen til udstedelsen af denne bekendtgørelse har der således ikke været nogen bekendtgørelse. Der er i stedet blevet henvist til den tidligere bekendtgørelse, idet det fremgår af bemærkningerne til elforsyningslovens § 4, stk. 3, at den nye bekendtgørelse vil blive udmøntet med udgangspunkt i de hidtil gældende bestemmelser om sideordnet virksomhed.

Den ophævede bekendtgørelse er dog ikke fuldt ud relevant i dag. Den vedrørte således alle elforsyningsvirksomheder og ikke blot de kommunalt ejede. Endvidere var formålet med bekendtgørelsen bl.a. at sikre, at aktiviteter omfattet af bekendtgørelsen selskabsmæssigt skulle udskilles fra aktiviteter omfattet af den primære virksomhed. Dette følger nu direkte af elforsyningslovens § 4, stk. 1 og 2, samt § 47 og bekendtgørelse nr. 358 af 20. maj 2003 om undtagelse af anlæg og sideordnede aktiviteter fra elforsyningsloven. I henhold til sidstnævnte kan virksomheden dog nøjes med regnskabsmæssig adskillelse, når de samlede indtægter fra den tilknyttede virksomhed udgør mindre end 5 % af omsætningen i den kollektive elforsyningsvirksomhed.

I dag får elforsyningslovens § 4, stk. 2, en anden betydning, idet den fastslår, hvilke aktiviteter, kommuner har hjemmel til at deltage i, i medfør af elforsyningsloven. Dette betyder, at § 4, stk. 2, er med til at sætte grænsen for, hvilke aktiviteter en kommune kan deltage i inden for en elforsyningsvirksomhed eller en elforsyningskoncern, uden at kommunen skal indhente tilladelse efter elforsyningslovens § 37, stk. 10, jf. nedenfor under pkt. 3.

Dette medfører, at den nye bekendtgørelse uanset det fælles udgangspunkt ser noget anderledes ud end den tidligere ophævede bekendtgørelse.

Det skal i den forbindelse præciseres, at denne vejledning anvender ordene ”tilknyttet virksomhed” om virksomhed efter elforsyningslovens § 4, stk. 2. ”Sideordnet virksomhed” benyttes derimod som betegnelse for alle aktiviteter uden for bevillingerne, d.v.s. både om aktiviteter som må karakteriseres som tilknyttet virksomhed og om andre aktiviteter, som ikke falder ind under den primære virksomhed.

3. Forholdet til elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11

Elforsyningslovens § 4 skal ses i sammenhæng med elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11. I henhold til elforsyningslovens § 37, stk. 10, skal en kommune eller amtskommune have tilladelse fra transport- og energiministerens, såfremt der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter i de af bestemmelserne omfattede virksomheder. Dette gælder dog ikke, såfremt aktiviteterne er omfattet af elforsyningsloven, herunder elforsyningslovens § 4, stk. 2, om tilknyttet virksomhed.

Dette betyder, at hvis en aktivitet falder inden for elforsyningslovens § 4, da vil kommunen kunne deltage i aktiviteten uden tilladelse fra transport- og energiministerens. Dette gælder uanset, hvor omfattende aktiviteten måtte være. Falder aktiviteten derimod uden for, vil der skulle foretages en vurdering af, hvorvidt aktiviteten er af en sådan karakter og af et sådant omfang, at den kræver tilladelse efter elforsyningslovens § 37, stk. 10. Herudover vil aktiviteten, som falder uden for, skulle have hjemmel i anden lovgivning, herunder kommunalfuldmagtsreglerne. Der henvises til [”Vejledning om elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11”](#), som Energistyrelsen bl.a. udsendte til kommuner og amtskommuner den 3. juni 2005.

4. Aktiviteter omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, herunder overskydende kapacitet

Elforsyningsloven finder anvendelse på produktion, transport, handel og levering af elektricitet, jf. elforsyningslovens § 2, stk. 1.

Spørgsmålet er herefter i hvilket omfang udnyttelse af ”overskydende kapacitet” må anses for omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1.

”Overskydende kapacitet” efter elforsyningslovens regler omhandler anlæg eller servicefunktioner, som er nødvendige for den bevillingspligtige aktivitet, og som er dimensioneret optimalt i forhold til den bevillingspligtige aktivitet, men hvor der alligevel er en ekstra kapacitet til rådighed, der kan udnyttes for at sikre optimal udnyttelse af ressourcerne.

Overskydende kapacitet herudover skal afhændes. Men må således ikke etablere en overskydende kapacitet med henblik på udlejning eller samproduktion med andre aktiviteter, der ikke er omfattet af bevillingspligten.

Udnyttelsen af den overskydende kapacitet skal endvidere ske på markedsmæssige vilkår.

Denne fortolkning er i overensstemmelse med den praksis, som de kommunale tilsynsmyndigheder har anlagt ved kommuners udnyttelse af overskydende kapacitet generelt.

Nogle eksempler kan belyse forholdene:

Udnyttelse af overskydende kapacitet kan f.eks. ske ved udlejning af en rendegraver i perioder, hvor denne ikke anvendes af elforsyningen. Er der imidlertid tale om udlejning af en ekstra rendegraver, som ikke er nødvendig for udøvelsen af elforsyningsvirksomheden, falder udlejningen ikke ind under begrebet ”overskydende kapacitet”. Denne ekstra rendegraver vil skulle afhændes, medmindre der er hjemmel til aktiviteten andet steds, jf. nedenfor under punkt 5 og 6.

Et andet eksempel på udnyttelse af ”overskydende kapacitet” er udlejning af ledige lokaler i en ejendom, som elforsyningen benytter. Såfremt det ikke er muligt at afhænde de ledige lokaler, vil de kunne lejes ud som ”overskydende kapacitet”. Såfremt det er muligt, vil de ledige lokaler skulle afhændes, hvis elforsyningen ikke forventer at anvende lokalerne inden for en nærmere tidshorisont, eller der ikke er hjemmel til aktiviteten andet steds, jf. nedenfor under punkt 5 og 6.

Det skal understreges, at begrebet ”overskydende kapacitet” ikke må forveksles med begrebet ”overskydende kapacitet” i bredbåndskabler, som nærmere beskrevet neden for under punkt 5 i afsnittet om bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 5.

Indtægter, som opnås i forbindelse med udnyttelse af overskydende kapacitet, skal indgå i beregningen af priser på elektricitet. Det forudsættes, at de med aktiviteten forbundne omkostninger bæres af den bevillingspligtige aktivitet. Der henvises i øvrigt til elforsyningslovens § 69 og [bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer](#). Energistyrelsen har endvidere den 1. februar 2005 udsendt [vejledning om bekendtgørelsen](#).

5. Hvad forstås ved ”tilknyttet virksomhed” i henhold til elforsyningslovens § 4, stk. 2?

Ved afgrænsningen af, hvad der kan anses for tilknyttet virksomhed efter elforsyningslovens § 4, stk. 2, må det kræves, at grundlaget for den tilknyttede virksomhed i væsentligt omfang udspringer af en primær aktivitet, der er omfattet af loven, jf. elforsyningslovens § 2, stk. 1.

Den i § 1 i bekendtgørelsen opremsede liste over tilknyttet virksomhed, er den virksomhed, som p.t. kan anses for tilknyttet. Aktiviteter, som falder uden for de oplyste aktiviteter, kan alene blive anset for tilknyttede, såfremt Energistyrelsen giver tilladelse hertil, jf. § 1, stk. 4, i bekendtgørelsen.

§ 1, stk. 4, i bekendtgørelsen tænkes særligt brugt, såfremt udviklingen medfører, at der opstår nye aktiviteter, som må opfattes som tilknyttede. Det kan f.eks. være aktiviteter i relation til projekter om forskning og udvikling på elforsyningsområdet, eller at den teknologiske udvikling resulterer i nye aktiviteter, som efter en vurdering vil kunne anses for omfattet af elforsyningslovens § 4, stk. 2.

Ved vurderingen af, hvorvidt en aktivitet i væsentligt omfang udspringer af en primær aktivitet, kan det f.eks. indgå som et parameter, om elforsyningsvirksomheden har mulighed for at udnytte en særlig ekspertise, som den har opnået ved udøvelsen af den primære aktivitet.

Såfremt en kommune måtte være i tvivl om, hvorvidt en aktivitet falder inden for bekendtgørelsens område, kan kommunen rette henvendelse til Energistyrelsen herom. Der henvises til side 9 i ["Vejledning om elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11"](#).

Det bemærkes, at hvis den tilknyttede virksomhed anvender materiel eller modtager ydelser fra den bevillingspligtige aktivitet, skal der indgås aftale herom. Aftalen skal i henhold til elforsyningslovens § 46 være skriftlig og indgås på markedsbestemte vilkår. De indtægter, som den bevillingspligtige virksomhed opnår, skal indgå i beregningen af priser for elektricitet jf. elforsyningslovens § 69. Der henvises i øvrigt til elforsyningslovens § 69 og [bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 om indtægtsrammer](#). Energistyrelsen har endvidere den 1. februar 2005 udsendt [vejledning om bekendtgørelsen](#).

Nedenfor knyttes nogle bemærkninger til de enkelte tilknyttede aktiviteter, som er nævnt i bekendtgørelsens § 1, stk. 2 og 3.

§ 1, stk. 2, nr. 1) Etablering og drift af vejbelysning

Denne aktivitet er historisk blevet opfattet som tilknyttet og fremgik også af den tidligere bekendtgørelse. Ved vejbelysning forstås også f.eks. belysning af stier og parkanlæg samt trafiksignalanlæg.

§ 1, stk. 2, nr. 2) Etablering og vedligeholdelse af stikledninger og andre elforsyningsnet, som ikke er omfattet af det kollektive elforsyningsnet

Etablering og vedligeholdelse af stikledninger kan enten være en del af en netvirksomheds primære aktivitet eller være tilknyttet virksomhed, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 24. juni 2004 om administration af stikledninger. Det afhænger af aftalen mellem den enkelte forbruger og net-

selskabet, om en stikledning er en del af det kollektive net. Der er derfor indsat en direkte hjemmel for kommuner til at kunne udføre stikledningsarbejde, når ledningen ikke er en del af det kollektive net. Det samme gælder for andre elforsyningsnet.

§ 1, stk. 2, nr. 3) Afbrænding af forurenede jord og slam

Afbrænding af affald er en aktivitet, som er direkte omfattet af elforsyningsloven, jf. elforsyningslovens § 4, stk. 1. Afbrænding af forurenede jord og slam betragtes ikke som affald, idet brændselsværdien er lavere, og der er forbundet et tab med afbrændingen. Der er truffet afgørelse herom ved kendelse af 10. februar 1995 fra Konkurrenceankenævnet. Afbrænding af forurenede jord og slam må derfor anses som en tilknyttet aktivitet.

§ 1, stk. 2, nr. 4) Ydelser vedrørende elbesparelser, som ikke er omfattet af elforsyningsloven, samt rådgivning vedrørende varme-, naturgas- og vandbesparelser, når denne indgår som en integreret del af ydelserne vedrørende elbesparelser

Det følger af elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 6 og 7, at netvirksomheder skal kortlægge energiforbruget samt planlægge og sikre gennemførelsen af energibesparelser i forsyningsområdet og give energirådgivning til forbrugerne i forsyningsområdet.

Energirådgivning m.v. er således en del af netvirksomhedernes primære aktiviteter. Opgaverne er nærmere beskrevet i bekendtgørelse nr. 350 af 3. maj 2000 om energibesparelsesaktiviteter i kollektive elforsyningsvirksomheder, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1163 af 30. november 2004.

Bekendtgørelsen vedrører derfor alene aktiviteter, som falder uden for netvirksomhedens opgaver.

§ 1, stk. 2, nr. 4, i bekendtgørelsen giver bl.a. mulighed for at deltage i aktiviteter, som var omfattet af elforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, som blev ophævet ved lov nr. 494 af 9. juni 2004. Den tidligere elforsyningslovs § 34, stk. 1, nr. 3, forpligtede forsyningspligtvirksomheder til at tilbyde forbrugerne i forsyningsområdet tjenesteydelser vedrørende energibesparelser. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det drejede sig om kommercielle aktiviteter, d.v.s. energirådgivning m.v. af kommerciel art, såsom projektering, gennemførelse og finansiering af energibesparende foranstaltninger i erhvervsvirksomheder, institutioner, boligselskaber m.v.

Elforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 3 blev ophævet ved lov nr. 494, fordi det ikke længere skønnedes nødvendigt at videreføre forpligtelsen. Dette betyder dog ikke, at kommuner ikke længere skal have mulighed for at deltage i virksomheder, som tilbyder disse ydelser. Blandt disse ydelser indgår tredjepartsfinansiering af energibesparelser og andre energieffek-

tiviserende ydelser med henblik på kategorier af forbrugere, som ikke har mulighed for anden finansiering.

Bestemmelsen giver herudover kommuner mulighed for at tilbyde kommerciel rådgivning vedrørende varme-, naturgas- og vandbesparelser, når rådgivningen indgår som en integreret del af ydelserne vedrørende besparelser på elområdet.

Det skal understreges, at varme-, naturgas- og vandforsyning som sådan ikke er en tilknyttet aktivitet.

For så vidt angår rådgivning vedrørende nedsættelse af vandforbrug er denne medtaget, fordi det kan være naturligt at yde en samlet rådgivning vedrørende energi- og vandbesparelser. Der findes endvidere rådgivningsydelser, som omfatter såvel el, varme som vand, f.eks. udarbejdelse af ELO-rapporter.

§ 1, stk. 2, nr. 5) Udlejning af overskydende kapacitet i bredbåndskabler, der er nedlagt med et primært elforsyningsmæssigt formål
Energistyrelsen fastslog ved udtalelse af 22. marts 2005 om Energi Viborg A/S' plan om bredbåndsvirksomhed, at det vil kunne anses for tilknyttet virksomhed at udleje overskydende kapacitet i et bredbåndskabel, der er nedlagt med et primært elforsyningsmæssigt formål.

De samme betragtninger må anlægges ved udnyttelse af tomrør. En virksomhed kan derfor i medfør af elforsyningsloven indlægge et bredbåndskabel i et tomrør, såfremt dette sker med et primært elforsyningsmæssigt formål.

Ved bredbånd forstås i bekendtgørelsen datatransmissionskabler, herunder optiske fibre. Hertil kan endvidere høre nødvendigt tilslutningsudstyr, som gør det muligt at anvende bredbåndskablet, d.v.s. at andre net vil kunne tilsluttes. Tilslutningsudstyret må dog ikke have en direkte forbindelse til slutforbrugeren, se dog nedenfor under § 1, stk. 2, nr. 6, for så vidt angår stikledninger.

Som anført nedenfor under punkt 8, er det Energistyrelsen, som fører tilsyn med elforsyningslovens § 4, stk. 2, 1. pkt. Energistyrelsen vil i den forbindelse bl.a. foretage en vurdering af, hvorvidt et bredbåndskabel er nedlagt med et primært elforsyningsmæssigt formål. Det primære elforsyningsmæssige formål skal være reelt eksisterende.

I ovennævnte udtalelse vedrørende Energi Viborg A/S' plan om bredbåndsvirksomhed af 22. marts 2005 kom Energistyrelsen frem til, at "en potentiel mulighed for i fremtiden at kunne foretage fjernaflæsning af kundernes elforbrug næppe i sig selv vil kunne begrunde etableringen af bredbåndsnettet". Uanset at udtalelsen er konkret begrundet, giver den generelt udtryk for, at en mulighed for fjernaflæsning ikke som udgangs-

punkt kan begrunde en udbygning af bredbåndsnettet til den enkelte forbruger.

Det bemærkes, at det følger af elforsyningslovens § 51, stk. 4, at bevilningshavere skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter.

Det skal understreges, at begrebet ”overskydende kapacitet” i bredbåndskabler ikke må forveksles med begrebet ”overskydende kapacitet” omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1. F.s.v.a. bredbåndskabler, må der således dimensioneres med overskydende kapacitet, når bredbåndskablerne er nedlagt med et primært elforsyningsmæssigt formål, og den overskydende kapacitet vil ikke skulle søges afhændet.

§ 1, stk. 2, nr. 6) Nedlægning af bredbåndskabler eller tomrør i forbindelse med nedgravning af elkabler med henblik på udlejning eller videre salg af disse eller med henblik på fremtidig udnyttelse af kapaciteten til elforsyningsmæssige formål

Energistyrelsen fastslog ved udtalelse af 22. marts 2005 om Energi Viborg A/S’ plan om bredbåndsvirksomhed, at det vil kunne anses for en tilknyttet aktivitet, at der i forbindelse med nedgravning af elkabler nedlægges bredbåndskabler eller tomrør med henblik på udlejning eller videre salg af disse eller med henblik på fremtidig udnyttelse af kapaciteten til elforsyningsmæssige formål.

Det er efterfølgende præciseret, at dette også gælder, hvis elkablerne nedlægges med henblik på vejbelysning, som er omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1, i bekendtgørelsen.

Det afgørende er således, at nedlæggelsen af bredbåndskablet eller tomrøret sker i forbindelse med nedgravning af elkablet. Det er derfor ligeledes uden betydning, om elkablet udgør en del af det kollektive net eller er omfattet af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 2, om stikledninger og andre elforsyningsnet, som ikke er omfattet af det kollektive elforsyningsnet. § 1, stk. 2, nr. 6, finder således også anvendelse, hvis en virksomhed indgår aftale med en forbruger om nedgravning af en stikledning.

Det er ovenfor under § 1, stk. 2, nr. 5, defineret, at der ved bredbånd i denne bekendtgørelse forstås datatransmissionskabler, herunder optiske fibre. Hertil kan endvidere høre nødvendigt tilslutningsudstyr, som gør det muligt at anvende bredbåndskablet, d.v.s. at andre net vil kunne tilsluttes.

Tilslutningsudstyret må dog ikke have en direkte forbindelse til slutforbrugeren, medmindre en virksomhed indgår aftale med slutforbrugeren om nedgravning af en stikledning, og denne skal sluttes til slutforbrugeren.

Såfremt en elforsyningsvirksomhed har mulighed for at ”skyde” et elkabel vil dette blive sidestillet med nedgravning af kablet.

§ 1, stk. 3, om deltagelse i virksomhed inden for el- og kraftvarmeforsyning samt energirådgivning i udlandet

Denne bestemmelse er en videreførelse af den tidligere retstilstand og svarer til, hvad der fulgte af den tidligere bekendtgørelse om aktiviteter i udlandet.

6. Udskillelse af mandskab og materiel i et selvstændigt selskab

Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt en kommunal forsyningskoncern kan samle mandskab og materiel i et selvstændigt selskab for herefter at udleje arbejdskraft og materiel til f.eks. alle kommunale forsyningsvirksomheder. Dette afhænger af, hvor hjemlen er til de aktiviteter, som arbejdskraft og materiel udlejes til samt af den selskabsmæssige konstruktion. Nedenfor gennemgås 4 forskellige eksempler, som alle kan få forskelligt udfald på grund af elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11.

Eksemplerne vedrører ikke direkte elforsyningslovens § 4, stk. 2, idet der ikke i bekendtgørelsen er en selvstændig hjemmel til udlejning af mandskab og materiel. Hjemlen til udlejningen af mandskab og materiel følger af den aktivitet, som udlejningen sker til. Eksemplerne er dog medtaget for at klargøre grænserne for, hvilke aktiviteter en kommune kan deltage i inden for en elforsyningsvirksomhed/koncern.

Det skal endvidere i den forbindelse understreges, at bevillingshaveren, der skal udføre den bevillingspligtige aktivitet, som minimum skal have ansat det personale, som skal træffe de overordnede ledelses- og driftsmæssige beslutninger samt udøve den overordnede økonomiske styring af virksomheden. Det personale, der har sådanne beføjelser, vil altså ikke kunne lejes hos andre juridiske enheder, da dette i realiteten ville være ensbetydende med, at den bevillingspligtige aktivitet blev udøvet af disse andre juridiske enheder. De præcise grænser for hvor stor en del af virksomhedens opgaver, der skal udføres af virksomhedens eget personale, vil i øvrigt afhænge af virksomhedens størrelse og opgavernes omfang og karakter.

Bevillingshaveren skal endvidere overholde reglerne om program for intern overvågning, jf. bekendtgørelse nr. 635 af 27. juni 2005 om program for intern overvågning for netvirksomheder, transmissionsvirksomheder og den systemansvarlige virksomhed i henhold til elforsyningsloven.

Eksempel 1:

Kommune

I dette eksempel er der tale om udlejning af arbejdskraft og materiel til aktiviteter, som falder

- 1) inden for elforsyningslovens § 2, stk. 1,
- 2) inden for elforsyningslovens § 4, stk. 2 og
- 3) inden for varmforsyningsloven.

For så vidt angår punkt 1 og 2, er der hjemmel til aktiviteterne i elforsyningsloven. Herved er der også hjemmel til udlejning af arbejdskraft og materiel til de pågældende aktiviteter. Det samme må antages at gælde i forhold til pkt. 3, hvor hjemlen forudsættes at være indeholdt i varmforsyningsloven.

Udskillelsen af mandskab og materiel til et selvstændigt selskab med henblik på udlejning til de 3 typer virksomhed, er derfor hjemlet i henholdsvis elforsynings- og varmforsyningsloven. Kommunen skal derfor ikke indhente tilladelse til bevarelse af ejerandele i medfør af elforsyningslovens § 37, stk. 10, fordi aktiviteterne falder ind under elforsyningslovens § 37, stk. 11.

Der henvises til ["Vejledning om elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11"](#).

Eksempel 2:

Kommune

I dette eksempel er der tale om udlejning af arbejdskraft og materiel til aktiviteter, som falder

- 1) inden for elforsyningslovens § 2, stk. 1,
- 2) inden for elforsyningslovens § 4, stk. 2 og
- 3) uden for el, varme- og naturgasforsyningslovene

Eksemplet adskiller sig fra eksempel 1 ved at arbejdskraft og materiel ønskes udlejet til en virksomhed, som udøver aktiviteter, der ikke er omfattet af elforsyningsloven herunder bestemmelserne om tilknyttet virksomhed eller varme- og naturgasforsyningslovene.

I dette tilfælde skal der, foruden at den pågældende virksomheden skal have hjemmel til sine aktiviteter andet steds, indhentes tilladelse fra transport- og energiministeren, hvis aktiviteten er ny og væsentlig, jf. elforsyningslovens § 37, stk. 10. Heraf følger, at der også indirekte indhentes tilladelse til udlejningen af arbejdskraft og materiel for så vidt angår denne anden virksomhed.

Der henvises igen til ["Vejledning om elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11"](#).

Eksempel 3:

Kommune

I dette eksempel er der som i eksempel 2 tale om udlejning af arbejdskraft og materiel til aktiviteter, som falder

- 1) inden for elforsyningslovens § 2, stk. 1,
- 2) inden for elforsyningslovens § 4, stk. 2 og
- 3) uden for el, varme- og naturgasforsyningslovene

Forskellen fra eksempel 2 ligger alene i, at den anden virksomhed ikke ligger inden for elforsyningskoncernen. Elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11, finder derfor ikke anvendelse på selve den anden virksomhed. Det forudsættes, at kommunen har hjemmel til aktiviteten andet steds.

Udlejningsaktiviteten i forhold til den anden virksomhed ligger imidlertid inden for elforsyningskoncernen. Kommunen vil derfor skulle indhente tilladelse fra transport- og energiministeren, hvis udlejningsaktiviteten er ny og væsentlig, jf. elforsyningslovens § 37, stk. 10. Der henvises igen til ["Vejledning om elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11"](#).

Eksempel 4:

I dette eksempel er der tale om udlejning af arbejdskraft og materiel til aktiviteter, som falder

- 1) inden for elforsyningslovens § 2, stk. 1,
- 2) inden for elforsyningslovens § 4, stk. 2 og
- 3) uden for el, varme- og naturgasforsyningslovene

Forskellen fra eksempel 3 er, at både den anden virksomheden og virksomheden, som udlejer arbejdskraft og materiel ligger uden for elforsyningskoncernen. I dette tilfælde skal kommunen derfor ikke indhente tilladelse til bevarelse af ejerandele efter elforsyningslovens § 37, stk. 10. Det forudsættes igen, at kommunen har hjemmel til aktiviteten andet steds.

7. Aktiviteter som er påbegyndt før bekendtgørelsens ikrafttræden

Bekendtgørelsen vedrører alene aktiviteter, som påbegyndes efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

Aktiviteter, som er påbegyndt før bekendtgørelsens ikrafttræden vil blive bedømt på baggrund af de regler, der gjaldt, da den pågældende aktivitet blev påbegyndt eller ændrede karakter.

Da bekendtgørelsen tager udgangspunkt i den ophævede bekendtgørelse og præciserer området for tilknyttede aktiviteter efter elforsyningslovens § 4, stk. 2, vil der være et væsentligt sammenfald i bedømmelsen af den tilknyttede virksomhed. Dette gælder således f.eks. for så vidt angår aktiviteter i forbindelse med bredbånd, jf. Energistyrelsens udtalelse af 22. marts 2005 om Energi Viborg A/S' plan om bredbåndsvirksomhed.

For så vidt angår aktiviteter påbegyndt før bekendtgørelsens ikrafttræden, kan kommunen herefter fortsætte disse med hjemmel i elforsyningslovens § 4, stk. 2, såfremt der er tale om aktiviteter,

1. som ligger inden for rammerne af § 1, stk. 2 i bekendtgørelse nr. xx af xx.xx 2005 om kommuners deltagelse i anden virksomhed, som har tilknytning til virksomhed efter elforsyningsloven,
2. som ligger inden for rammerne af § 4, stk. 2, nr. 1-5, i den ophævede bekendtgørelse nr. 874 af 20. november 1995 om overskud, sideordnet virksomhed og energirådgivning i elforsyningsvirksomheder eller
3. som virksomheden har fået tilladelse til fra det tidligere Elprisudvalg i henhold til § 4, stk. 2, nr. 6, i den ophævede bekendtgørelse nr. 874 af 20. november 1995 om overskud, sideordnet virksomhed og energirådgivning i elforsyningsvirksomheder.

Måtte en kommune deltage i andre aktiviteter, som ligger uden for de ovennævnte, skal disse snarest muligt afvikles, medmindre kommunen har hjemmel andet steds.

Det bemærkes, at kommunen herudover skal ansøge om tilladelse til at bevare sine ejerandele i medfør af elforsyningslovens § 37, stk. 10, såfremt aktiviteten er påbegyndt eller har ændret karakter fra og med den 12. juni 2003, aktiviteten finder sted i en virksomhed omfattet af bestemmelsen, og aktiviteten eller ændringen er væsentlig.

Kommunen skal både ansøge i tilfælde, hvor aktiviteten skal afvikles og i tilfælde, hvor aktiviteten har hjemmel uden for el-, varme og naturgasforsyningslovene. Der henvises igen til ["Vejledning om elforsyningslovens § 37, stk. 10 og 11"](#).

8. Tilsyn og klageadgang

Tilsynet med elforsyningslovens § 4, stk. 2, og bekendtgørelsen varetages af Energistyrelsen og Energitilsynet.

Det er Energistyrelsen, som fører tilsyn med, at kommuner kun deltager i tilknyttede aktiviteter, d.v.s. om aktiviteterne er omfattet af bekendtgørelsens § 1, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Tilsynet vil være en del af det generelle tilsyn, som Energistyrelsen udøver, medmindre det viser sig nødvendigt med særlige tiltag.

Energitilsynet påser, at aktiviteterne udøves på kommercielle vilkår i selvstændige selskaber med begrænset ansvar, jf. elforsyningslovens § 4, stk. 2, 2. pkt. Der henvises til § 2, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Bebyrdende afgørelser, som træffes efter bekendtgørelse nr. xx af xx.xx kan påklages til Energiklagenævnet i medfør af elforsyningslovens § 89, stk. 1.